

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

Numerus XV. Sanctus Henricus Imperator, virtute Eucharisticâ semper
victor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

dentem ; instructa acie ad pugnam provocatum , tanto impetu aggressus est , ut plenam de hostibus victoriam consecutus , eum tota Galliâ fugaverit , expulerit ; sicque Christianissimum Regnum à sævissimo Christiani Nominis hoste liberatum est , semper vincente in suis adoratoribus Divinâ Eucharistiâ , triumphatrice omnium inimicorum Sanctissimæ Triadis , & Dei-Hominis JESU-CHRISTI , & totius Ecclesiæ militantis.

NUMERUS XV.

*Sanctus Henricus Imperator , virtute
Eucharisticâ semper victor.*

§. I.

PLacet ne ad majorem gloriam Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti , & ad laudem Romani Imperii Catholici ; innumeras toto orbe Christiano sparsas , ejusdem Eucharistiæ victorias , quasi in unum cumulum colligere , coacervare , & congregare ? Inter omnes Imperatores

Catholicos & Christianissimos, nullus est Sancto Henrico, Sanctæ Cunegundis Virginis, Virgineo sponso, vitæ & morum innocentia, fidei firmitate, & singulari erga Divinum Eucharistiæ Sacramentum pietate, illustrior. Nullus in Bellis movendis justior, quippè qui semper contra hostes Nominis Christiani, aut Sedis Apostolicæ ac Romanæ Ecclesiæ inimicos, Crucis signum levavit. Ideòque nullus in certaminibus illo felicior, cum quo Angeli Dei ante ejus acies præliabantur. Qui ejus præclara gesta descripserunt, tot triumphos numerant, quot prælia. Audeo dicere, ipsamet victoria, militare se gloriabatur sub vexillis Henrici, verè magni bellicis virtutibus, majoris fidei, & Religionis Romanæ propagandæ zelo; maximi adoratoris Sanctissimæ Trinitatis in spiritu & veritate, ac totius vitæ sanctimoniâ mirabili, & Eucharistica pietate, atque ardenti charitate in Christum, hoc in Sacramento Altari absconditum, ut omnium corda trahat ad seipsum; semperque vincat in suis, & per suos, usque ad

consummationem sæculi.

Enimverò summus Sacerdos, & Rex Regum Christus Dominus, sicut per Prophetas, & Apostolos, verbi sui præcones, gentes ad fidem attraxit; ita per arma victoricia potentissimi, & Sanctissimi hujus Imperatoris, innumeros sui Nominis inimicos non modò contrivit, sed etiam convertere voluit. Et sanè decet omninò illos, quos Divina bonitas supra omnes exaltavit sublimitate dignitatis, omnibus præluere virtutibus Regiis & exemplis.

Porro habent omnes Reges, & Principes Christiani, quod mirentur, & imitentur in hoc uno Imperatore Henrico secundo. Hic ex Duce Bavarix à Benedicto VIII. quem à Sede Pontificiâ deturbatum reposuerat, Romanorum Imperator est Coronatus. Summæ illius virtuti, debebatur summa Christiani Orbis, post summum Pontificatum Dignitas. Ter in Italiam trajecit: bis coronatus, semper victoriosus rediit. In Græcos, & Saracenos, impetu factò, eos totâ Apuliâ ejecit; Heneti abjuratâ Reli-

gione, Imperii jugo excusso, ejus armis debellati sunt: nec Bohemi, nec Poloni, fortitudinem Bellicam Henrici ignoraverunt. Boleslaos Bohemiæ alterum, alterum Poloniae Reges, vi ad officium coegit, quos fulgore gladii debellatos, splendore fidei illustravit; quibus tertium addidit, Stephanum videlicet Hungariæ Regem, cui lumen Christi infudit. Bethleemiticum Sydus ex Oriente natum diceret; non fallor, nisi fortè, quod in Occidente nova hæc stella fulgeat antiquâ clarior. Quot enim illa Magos totidem Henricus, magnos Reges, ad Trinitatis Divinæ cognitionem, ad Christi venerationem, ad Dei-Hominis fidem, adorationem, & dilectionem adduxit, pietas Eucharistica ad omnia utilis, animi magnitudini conjuncta; ei omnia Bella, bellè felicavit. Non absunt victoriæ ubi adest Deus exercituum, imò & ipsum Cælum ei confœderavit. Pugnare pro illo visus est Divus Laurentius, ne deessent flammæ ad calorem prælii Domini, nec laurus ad victoriam. Cùm Divi Adriani acinacem in Bellis gere-

ret; ipse Adrianus præsentem manum obtulit, ut qui gladium ad vincendum concesserat, etiam consortium ad præliandum præstaret, quin & Sanctus Gregorius magnus, magno & Sancto Imperatori ad majorem triumphum gloriam militavit: quippè qui nunquam suam, sed Dei solius, pro quo omnia Bella gerebat, summum in omnibus honorem, unicè exoptaret & quæreret.

*O nimium dilecte Deo, cui militat ater,
Et conjurati veniunt in prælia Sancti.*

Diximus visum quandoque esse Angelum Domini, (nonne Michaëlem, Romanæ Ecclesiæ, Romani Imperii, & Romanorum Imperatorum, Romani Pontificis potestatem venerantium Protectorem,) ejus copias antecedere, ducere, animare, impellere configere. Revera poterat ante prælia triumphos canere, qui communem cum Deo causam, communi milite susceperat, qui nunquam procedebat ad arma, nisi & armatas preces in aciem præmisisset, & Eucharisticum panem omnis victoriæ arcam sumpisset, in cujus fortitudine Elias

Evan-

Evangelicus, per ardua, & difficillima omnia, eniteretur. Henricus Pius, Sanctus, ut Sanctorum consortio recrearetur in pace, quorum auxilio fulciebatur in Bellis, vel novas Basilicas Cæsareis impensis erexit, vel obsoletum à veteribus senium absterfit. Bambergensia saxa adhuc loquuntur Henrici magnifici in sanctitate munificam largitatem ac liberalitatem, quo in loco pietatis igniculos, suis cineribus fovet: Bambergæ Comitatum in Episcopatum convertit; & pauperem Christum amplissimo patrimonio ditavit; ipsum sui Imperii pomum, quod à Benedicto Papâ acceperat; ut erat auro, & gemmis preciosum, divo Benedicto ad Cluniacense cœnobium, dedicavit. Nihil perditur, quod offertur Superis, His multa si dederis, plura recipies. Nactus occasionem benefaciendi Benedictus, Henricum in monte Cassino à calculi doloribus curat: dormiens Imperator visus sibi est, se Benedictum videre, & calculum in manus accipere, quem excusso somno, verè in manibus suis reperit. Nunquid jam certus esse pote-

L

rat futuræ felicitatis, cui de Cœlo calculus datus fuit? sed sapiens, Christianissimus, & Sanctus Imperator, malebat Beatitatem bonis operibus mereri, quàm dormiens accipere. Exuisset Imperatoriam Clamidem, ut sub Religioso habitu, securius latèret, & Christi humilitatem, paupertatem ac obedientiam perfectius imitaretur, nisi prudentis, & sancti Viri consilio; tantus sol, lumen ad exempla, & ad illuminationem gentium, circumtulisset.

Tot factis magnanimis, toto orbe notus Henricus, tot Bellis perfunctus, tot victoriis gloriosus, tot negotiis Reipublicæ Christianæ implicatus, miraculum inter homines visus est, quod simul ad eximiam Sanctitatem evaserit; majoris intelligentiæ in morem, Imperii molem tranquillus movebat. Semper suus, semper alienus, semper negotiosus, semper quietus, etiam cùm foris degeret, semper domi suorum intentus saluti, suæ vitæ prodigus, quia de pietate Eucharistica, quæ præbet delicias Regibus, omnem spiritualem dulcedinem in

proprio fonte gustabat, & ad omnem virtutem roborabatur. Imperator Angelus naturæ monstrum est mundi amatoribus, qui non sapiunt quæ Dei sunt; at magnis mentibus, Verbi generatore Patre Virgine, & Incarnati per Spiritum Sanctum, de Matre semper Virgine prodigium est victricis gratiæ Christi, in Eucharistiâ absconditi, Regis Regum, & Sponsi Virginum; magni hujus consilii Angeli, Angelorum Domini, & glorificatoris. Hujus igitur amore accensus Henricus, conjugium novo exemplo perpetuâ virginitate honestavit: vixit lilium inter spinas illæsum, paris virtutis consortem, nactus Sanctam Cunegundem Virginem. Nullæ Herculem nostrum deliciæ, nulla Samsonem Bavarum Dalila; nulli Salomonem novum. Non casti amores corruerunt, imò ne leviter quidem attigerunt: vixit in thalamo Imperiali, Virgo cum virgine, ambo Angelis Dei æquales puritate, superiores virtute; illi enim sine carne vivunt, hi de carne, in carne triumpharunt. Quàm gloriosum est, quàm coeleste, quàm divinum hoc

Regale, & Imperiale conjugium: nempe, mentium, cordium, & animorum, quod supra omnem naturæ ordinem esse omnes agnoscunt; quod purissimi Spiritus mirantur, & venerantur: in quo tres Divinæ Personæ Æternæ Virgines & Virginitatem inspirantes sibi complacent, & gloriantur. Verè ergo hoc Angelicum conjugium est, gratiæ Christi prodigium; Regis gloriæ Diadema, Ecclesiæ Dei vivi præcellens ornamentum: Divinitatis JESU-CHRISTI testimonium, & Sacramenti Eucharistici perpetuum trophæum; cujus solus Deus est auctor, consummator, pignus, & remunerator.

Tantibus laboribus exanthlatis, tantis periculis superatis, tantis præliis cum fidei hostibus commissis, tantis victoriis reportatis: ac summis meritis, abundè cumulatus Henricus, è castris militantis Ecclesiæ evocatur, ad triumphantem; beatæ immortalitatis coronam accepturus de manu supremi Agonothetæ, Summi Imperatoris sui JESU-CHRISTI; pro cujus Nominis gloriâ, totum orbem factis magna-

nimis impleverat ; & cui uni opes ,
 sceptrum , gladium , corpus , animum ,
 & se totum usque ad ultimum vitæ
 spiritum dicavit , consecravitque . Ve-
 rè fuit Henricus Imperator ter ma-
 gnus , 1. Sceptro æquitatis , 2. Zelo Chri-
 stianæ , Catholicæ , Apostolicæ , Ro-
 manæ , unicæ Ecclesiæ Dei vivi , so-
 lius veræ Religionis , 3. Et Eucharisti-
 cæ pietatis , cuius virtute , contemptis
 omnibus mundi deliciis , divitiis &
 triumphis , soli Regi Regum Christo
 placere in omnibus studuit moriens .
 Nullum reliquit hæredem suorum
 Thesaurorum , nisi pauperes innume-
 ros , quos aluerat , & Ecclesias quas
 fundaverat : Ratus , *nepotes facile ,
 & omnem Sanguinis alveum exhauri-
 ri , quod Deo aeterno Sacrum esset ævum
 superare .*

Virtutum verò suarum hæredem
 instituit , omnem Romanorum Cæsa-
 rum posteritatem : postquam vixisset ,
 ut fidelis Ecclesiæ Romanæ filius ,
 Sedis Apostolicæ propugnator , ini-
 micorum Crucis Christi debellator ,
 immobilis Ecclesiæ Dei vivi columna ,

Fortitudinis Exemplar ; Justitiæ
 Thronus, Eucharisticæ pietatis, Ru-
 bus semper ardens, nunquam com-
 bustus, sanctitatis idea perfecta: Ma-
 jestate Imperator, humilitate Reli-
 giosus, zelo Apostolus, castitate An-
 gelus, Æternorum avidus, morta-
 lium aspernator; Sanctissimæ Triadis,
 in spiritu & veritate adorator, JESU-
 CHRISTI exinaniti, Crucifixi,
 gloriosi, contemplator, amator, &
 imitator, in cujus Divinitatis sinu,
 cum Dei Genitrice semper Virgine,
 quam ut dilectissimam Matrem coluit,
 cum Sanctis Angelis, & Beatis coeliti-
 bus, gloriosus vivet & regnabit in
 perpetuas Æternitates. Regnabunt
 cum illo in regno Regis Regum Chri-
 sti JESU, Reges & Principes Chri-
 stiani, qui hanc armaturam Dei indu-
 ti, præliabuntur prælia Domini: non
 suam, sed Sanctissimæ Triadis majo-
 rem gloriam quærentes. Divina Eu-
 charistia JESU-CHRISTI ipsa est
 victoria mundi, hac unâ armati, veri
 Sanctissimæ Triadis adoratores, om-
 nia vincent, carnem, mundum, infer-
 num; & per eandem Eucharisticam

virtutem, de ipsa morte, quæ se omnium victorum, Regum, Imperatorum, Imperatricem & triumphatricem; superbè jactat, magno Dei gratiæ auxilio, per Eucharisticam Communionem roborati, triumphabunt in perpetuas Æternitates.

NUMERUS XVI.

Pietas Eucharistica in augustissimâ Domino Austriacâ regnans & Imperans.

§. I.

 Uamvis non sit mei propositi, hic recensere omnes victorias, quas Principes Catholici, virtute Eucharisticâ armati, de inimicis fidei reportarunt: non possum tamen victricem ejus potentiam, in exaltatione augustissimæ Domus Austriacæ non agnoscere, laudare & prædicare: ad propagationem divini cultus huic admirando, & admirabili Sacramento ab omnibus debiti. Notissima est ubique augustissimæ Domus Austriacæ potentia, claritas, gloria, sublimi-